

Spoštovani gospod minister, spoštovane in spoštovani nekdanji vodje Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu, spoštovani – »če naj vam tako rečem« – poslovni partnerji, drage sodelavke in sodelavci na Uradu!

Gotovo ne gre oporekati modrosti, da se iz zgodovine učimo in da brez spoštovanja in upoštevanja spomina ne more biti svetle prihodnosti. Zato iskrena hvala kolegu Rudiju, tako za ta nagovor, iz katerega smo lahko marsikaj izvedeli in se naučili, kot tudi za vse njegovo delo, predvsem pa za dolgoletno iskreno predanost temu uradu in njegovemu osrednjemu poslanstvu – skrbi za naše rojake zunaj meja Slovenije !

Dovolite, da se v svojih mislih nekoliko bolj posvetim prihodnosti. Ta bo, ne glede na vse, vedno temeljila na preteklosti, na dosedanjih dosežkih, uspehih, in se učila na napakah, ki so se v teh 25 letih morda zgodile.

Ker velja tudi modrost, da na mladih svet stoji, je že zdaj pozornost Urada posvečena v veliki meri prav mladim. Kako tiste, ki so dejavni v zamejski ali izseljenski skupnosti, ohraniti povezane z njo, kako preprečiti, da bi se naveličali ali zaradi prevelike obremenjenosti pregoreli in odšli za zmeraj. Predvsem pa, kako ogromno množico tistih, ki jih dejavno sodelovanje preprosto ne zanima, za nekaj takega sploh zainteresirati, pritegniti.

Sodobni izseljenec nima nič z do sedaj uveljavljenimi modeli izseljenstva. Običajno je visoko izobražen, zna več tujih jezikov, od doma ni odšel kot begunec oziroma iz političnih vzrokov ali »s trebuhom za kruhom. Je samozavesten in bolj kot ne tudi ekonomsko samozadosten. Slovenski klub mu ne predstavlja fizičnega nadomestka za domovino, saj lahko bistveno hitreje in ceneje kot včasih potuje domov, občasna pisma in drage ter zato mrzlično kratke telefonske pogovore so že davno nadomestili brezplačen Skype, Viber ali Whatsapp, potreba po rednem srečevanju s sorojaki je nadomeščena s Facebook skupinami.

Vsem tem posebnostim se Urad skuša kar najbolj prilagajati, spodbujamo in pozdravljamo ustanavljanje novih, na podlagi vsega naštetega zelo specifičnih skupnosti. Rojevajo se Facebook skupine, pojavljajo se posamezniki in skupine poslovnežev, raziskovalcev, profesorjev in drugih izobražencev, ki si želijo predvsem globalnega povezovanja med sorojaki.

Občasne novice o smrtih uglednih Slovencev v svetu in o prenehanju delovanja tega ali onega kluba k sreči spremljajo tudi novice o ustanavljanju novih društev ali neformaliziranih skupin rojakov - in to v državah, v katerih jih morda nikoli ne bi pričakovali. Omenim naj na primer Slovaško, Ciper, Kolumbijo ali Singapur.

Tudi kar se tiče rojakov v sosednjih državah je stanje drugačno, kot je bilo pred leti. Odnos večine do manjšine je – kljub nekaterim črnim madežem – bistveno boljši, kot je bil pred leti, kulturna samozavest naših ljudi se veča, več je tudi sodelovanja z matično domovino, od študija v Sloveniji pa do poslovnih povezav.

Ta novi model slovenstva predstavlja za Urad »izziv« - predvsem v zelo pozitivnem pomenu te besede. Ob praznovanju četrstoletnice formalnega delovanja Urada tako lahko prav zavoljo omenjenih pozitivnih trendov v prihodnost zremo optimistično, z veliko volje do dela in z veseljem nad bodočimi stiki in skupnimi projekti v dobrobit ohranjanja slovenstva v vseh njegovih oblikah in povsod.

Hvala vsem za dosedanje sodelovanje in tudi za vse, kar bomo z roko v roki ustvarjali tudi v prihodnje!